Geachte voorzitter, commissieleden en andere aanwezigen,

Ik woon vlak bij het sportpark aan de Boekelsedijk, de plek waar nu een AZC gepland staat. Ik sta hier vanavond, net als gisteren bij de informatieavond, niet als iemand die tegen opvang is, maar als vader. Als buurman. Als iemand die zich zorgen maakt over zijn leefomgeving, over zijn kinderen, over de honderden kinderen die dagelijks door het sportpark moeten en over de manier waarop besluiten worden genomen.

Onze wijk, Volkel West, is een fijne, rustige buurt waar kinderen veilig kunnen opgroeien. Ze gaan hier naar school, spelen met vriendjes in het park, en sporten bij de verenigingen om de hoek. Het is een plek waar je je kinderen met een gerust hart naar buiten laat gaan.

De Boekelsedijk, die dwars door deze omgeving loopt, is een drukke route die dagelijks door honderden scholieren uit Volkel, Odiliapeel en Boekel wordt gebruikt. Zo ook door mijn eigen kind. Wat gaat hiermee gebeuren als daar straks honderden extra mensen bijkomen? Een grote groep mensen die vaak al veel hebben meegemaakt, mogelijk met trauma's, met andere normen en waarden maar wél volop aanwezig. Wat betekent dat voor het gevoel van veiligheid voor onze kinderen. Een kwetsbare doelgroep die geen andere keuze heeft dan deze weg te nemen naar het Voortgezet Onderwijs en sportclubs? En wat betekent dit voor de verkeersveiligheid?

Ook het gebrek aan voorzieningen op een locatie als deze, aan een doodlopende weg, midden in een sportpark, zonder winkels, scholen of goed openbaar vervoer in de buurt maakt deze locatie simpelweg ongeschikt.

De gemeente Maashorst zegt te staan voor veiligheid, gezondheid en een leefbare omgeving. In jullie beleid wordt sterk ingezet op positieve gezondheid, preventie en veiligheid. In het Integraal Veiligheidsplan van 2023-2026 wordt hier zelfs expliciet aandacht aan besteed maar tegelijkertijd wordt erkend dat er nog flinke uitdagingen liggen. Zo ook op het gebied van veiligheid.

Hoe valt de keuze voor deze locatie daarmee te rijmen? Een AZC met 300 mensen, zonder verplichte dagbesteding, midden in een sportieve, kindvriendelijke omgeving, brengt dat niet juist het tegenovergestelde van wat u wilt beschermen?

En dan het proces. Veel inwoners wisten in een vroeg stadium niet eens dat ze meer konden denken over de plannen. Dat blijkt ook uit de enquête waar maar 2% van de inwoners van de gemeente Maashorst op heeft gereageerd.

Nu mogen we nog “meedenken”, maar alleen over de inrichting. Over de plantjes. Niet over de locatie. Niet over het aantal mensen. Niet over de kern van de zaak. Dat voelt niet als oprechte inspraak, maar als: het besluit is al genomen.

En dat doet pijn. Het tast het vertrouwen aan tussen inwoners en gemeente. Terwijl juist dát vertrouwen het fundament is van elke gemeenschap en zeker van een gemeente die zegt te kiezen voor samenwerking en betrokkenheid.

Daarom doe ik een dringende oproep: luister écht. Kijk opnieuw naar andere locaties en spreiding van deze grote groep mensen. Neem onze zorgen serieus, niet als ruis, maar als waardevolle signalen van betrokken inwoners die willen dat hun omgeving veilig, gezond en leefbaar blijft. Voor iedereen maar vooral voor onze kinderen!

Dank u wel.